

РЕШЕНИЕ

№ 23411

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4118** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С.
(ДИТ-С.), подадена чрез юриск.Т., срещу Решение №457 от 05.02.2025 г., постановено по н.а.д.
№20241110215894/2024 г. на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №22-
2400262/04.09.2024 г., издадено от директора на ДИТ- С., с което на „КОНСТРАКШЪН В“
ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на
1500 лева за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно -
постановено в противоречие с материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1
от НПК. Оспорва се извода на СРС, че изпълнението на предписанието със закъснение от близо
четири месеца може да се квалифицира като „маловажен случай“. Иска се да се отмени
решението на СРС и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП. Заявява се
искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез
юрк. М., поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражението
за прекомерност на адвокатското възнаграждение при евентуално отхвърляне на жалбата.

Ответникът - „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, редовно призован, не се представлява в съд.з.
и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

По силата на чл.218 ал.1 АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като съгласно ал.2 на посочената норма - за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление №22-2400262/04.09.2024 г. на директора на ДИТ- С., с което на „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че с протокол за извършена проверка №П./22.03.2024г. на касатора „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД на основание чл.404, ал.1, т.12 от Кодекса на труда е дадено предписание №7, а именно: „Работодателят да определи и изплати паричното обезщетение на Д. Е. М. за неизползвания платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж /9 дни/, съгласно чл.224, ал.1, във вр. с чл.228, ал.3 КТ“, като определения срок за изпълнение на предписанието е 15.04.2024г.

Като е констатирано при последваща проверка на 12.07.2024г., че предписанието не е изпълнено, на 15.07.2024г. е съставен Акт №22-2400262 за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено отмененото от СРС наказателно постановление.

Във въззивното производство е представено Споразумение от 12.08.2024г., сключено между Д. Е. М. и „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, с което те уреждат отношенията си във връзка с прекратено трудово правоотношение между тях, като „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД се задължава да заплати на Д. М. две brutни трудови възнаграждения в размер на 4400лв., а Д. М. декларира, че няма претенции относно неизплатеното ѝ обезщетение за дните на неизползван годишен отпуск.

Така приетата за установената от районния съд фактическа обстановка е безспорна между страните по делото.

Като е приел за установено извършването на нарушение по чл.415, ал.1 КТ, за да отмени НП, въззивният съд е изложил мотиви, че доколкото в условията на довършено вече изпълнително деяние на нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, за което предвидимо и неминуемо ще му бъде наложена санкция за неизпълнение в срок на задължително предписание, касаторът е положил усилия към уреждане на паричните отношения с бившия си служител, което е успял да стори едва през м.август, тази добросъвестност и стремеж към изпълнение на предписанието съществено снижава нуждата от дисциплиниране, както и обществено опасните последици на деянието, поради което СРС приема, че се касае за маловажен случай на нарушение по смисъла на чл.28 ЗАНН, при който нарушителят може да бъде освободен от налагането на санкция.

За да прецени правилността на горните изводи, касационният съд съобрази следното:

Съгласно Тълкувателно решение № 3/10.05.2011г. по т.д. № 7/2010 на ОСК на ВАС, специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно административно нарушение“ по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Съгласно цитираното тълкувателно решение, в тези случаи не е предвидено освобождаване изцяло от

административнонаказателна отговорност, а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в по-нисък размер. Те. неправилно районният съд е приложил чл. 28 от ЗАНН и на това основание е отменил наказателното постановление.

В случая не са налице и основанията по чл.413в КТ, според който за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., доколкото, както сочи и въззивният съд, нарушението е отстранено едва четири месеца след извършването и месец след установяването му, като следва да се отбележи и че на практика предписанието формално не е и изпълнено, доколкото обезщетението не е изплатено, а се е стигнало до извънсъдебна спогодба между касатора и бившия му работник, с която последния се отказва от претенцията си. Обстоятелствата изложени в жалбата до СРС срещу НП, поради които работодателят счита, че не е дължал обезщетението, за изплащането на което е издадено предписание, той е могъл и е следвало да изложи в жалба срещу това предписание, но неговото съответствие с материалния закон не може да се проверява в административнонаказателното производство, образувано за неизпълнението му.

С оглед горното, съдът счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а при решаване на спора по същество, съгласно правомощията по чл. 222, ал. 1 от АПК наказателното постановление, с което предвидената в чл.415, ал.1 КТ имуществена санкция е наложена в минимален размер, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от №457/05.02.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, по н.а.д. №15894/2024г.,и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-2400262/04.09.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С..

ОСЪЖДА „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. съдебни разноси в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.